

PRZEGLĄD SPOŁECZNY

Adres Redakcji i Administracji:
KRAKÓW, ULICA AMBR. GRABOWSKIEGO L. 4
 Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 2—3.

PISMO CODZIENNE

Prenumerata: miesięcznie zł. 4.50, tygodniowo zł. 1.10.
 Zagranicą miesięcznie zł. 8.50. — Konta, czekowe
 P. K. O. Nr. 411.375. — Ceny ogłoszeń na ostatniej s. a.

U progu Nowego Roku

Dziś kończy się rok 1930. Był to rok, który nazwać można „wielkim“, rok wielkich przemian. W świecie kapitalistycznym w roku tym potężnie wzmógł się kryzys gospodarczy, który objął już wszystkie państwa burżuazyjne. Kryzys ten ujawnił z całą ostrością spotęgowany proces pasorzytniczego wyradzania się kapitalizmu. Z górą 20 milionów oficjalnie zarejestrowanych bezrobotnych, wzrost bezrobocia w tym roku w szeregu państw o 100% — oświetla jakby reflektorem obecną sytuację gospodarczą państw zachodu. Jednocześnie wskutek potężnego kryzysu rolniczego pauperyzują się szerokie masy chłopskie, zaś w kolonjach — w pierwszym rzędzie w Indjach i Chinach — na gruncie gnicia kapitalizmu — krwawe żniwo zbiera głód. Na tle wściekłej walki wielkich brytanów imperjalistycznych o rynki zbytu, źródła surowców, zaostrzają się antagonizmy wewnątrz świata kapitalistycznego, odbywa się potężny wyścig zbrojeń na ziemi i morzu, wyścig — maskowany przez niby-rozbrojeniowe konferencje (Genewa), pacyfistyczne frazesy burżuazji, a szczególnie jej socjalfaszystowskich lokajów.

Te potworne rozmiary obecnego kryzysu są już dziś widoczne nawet dla burżuazji. W „IKC“ np. przyznaje art. wstępny, że „obecny kryzys jest najcięższym, najogólniejszym i najbardziej bolesnym, jaki kiedykolwiek wykazała historia“. I dalej, lejąc krokodyle łzy nad perspektywami na zimę, sanacyjny dziennik zapowiada dojsie bezrobocia w Polsce do 350 tysięcy oficjalnie zarejestrowanych bezrobotnych.

Ten potężniejący kryzys i gnienie kapitalizmu wywołał znaczną radykalizację mas robotniczych. Nowy przypływ fali rewolucyjnej, rewolucja w Chinach, wrzenie rewolucyjne w krajach kolonialnych rozsadzają stabilizację kapitalistyczną.

A w świecie socjalistycznym — w państwie proletariackim co przyniósł rok ten? Wbrew przepowiedniom różnych burżuazyjnych i socjalfaszystowskich piesków dziennikarskich, mamy pełną realizację „pięciolatki w cztery lata“, pełną realizację tego potężnego planu budownictwa przemysłowego, rolnego i kulturalnego. Produkcja węgla — z górą 4-krotnie większa od przedwojennej, nafty — z górą 2-krotnie, torfu — 10-krotnie, rozwój kolosalny produkcji traktorów, elektryfikacji itd., likwidacja bezrobocia — o to co dał ZSRR rok 1930. Widzi to burżuazja i — zgrzyta zębami. Organ Lewjatana „Prz. Gosp.“ pisze z melancholją: „wiadomości o uruchomieniu nowych przedsiębiorstw sprawdzają się... nowowytbudowane przedsiębiorstwa zostały doskonale wyposażone pod względem technicznym, częściowe chociażby wykonanie piatiletki może wywołać poważne zakłócenie gospodarczej równowagi świata“.

Na gruncie tego upadku i rozwoju dwóch przeciwstawnych

sobie światów, zaostrza się i aktualizuje niebezpieczeństwo wojenne, rosną przygotowania imperjalistów do zbrojnej interwencji przeciw ZSRR. Ostatni proces inżynierów w Moskwie, te konkretne plany interwencyj-

ne pod kierownictwem Francji ujawnił z całą jaskrawością.

Wstępując w nowy rok, który przyniesie niewątpliwie dalszy wzrost kryzysu ustroju kapitalistycznego, rosnącą na gruncie tego radykalizację mas, dalsze

próby interwencyjne i rozbudowę mocarnymi dłońmi proletariackimi budownictwa socjalistycznego, musimy przygotować się do udziału w nadsięgających wypadkach.

Bezrobotni żądali aresztowania siebie, by móc się ogrzać i otrzymać strawę

Budapeszt. PAT. W liposzwarskiej grupie bezrobotnych wroczyła od ratusza, gdzie zażądała od burmistrza pomocy w związku z ciężkim położeniem materialnym. Wszelkie perswazyje, celem nakłonienia bezrobotnych do opuszczenia ratusza, nie odniosły skutku. Dopiero interwencję policji demonstranci opuścili ratusz, udając się do Sądu, gdzie domagali się od prokuratora uwieszenia ich, aby mieli możliwość ogrzania się i otrzymania strawy. Prokurator odrzucił to żądanie jako niemożliwe i sprzeczne z ustawą.

Wyroki śmierci na żołnierzy w Grecji

Grecki sąd wojskowy w Janninie skazał przed kilku dniami za agitację antywojenną 2-ch żołnierzy, Panoussisa i Marcowitisa

na karę śmierci, 2-ch żołnierzy, Ganibatasa i Klafasa

na karę dożywotniego więzienia. Wyrok w Janninie jest przeważnie przygotowań wojennych przeciw ZSRR.

Dziś faszyci i socjalfaszyci polscy witają hucznie i bogato premiera greckiego, Venizelosa, szyczącymi wraz z nimi piastwo wojenne.

Robotnicy i chłopci polski protestują dziś przeciw białemu terrorowi w Grecji, przeciw krwawym wyrokom sądów Venizelona - rewolucjonistów greckich, wspólnie z nami występującymi przeciw planom rozpętania rzezi wojennej.

Demonstracja bezrobotnych robotników budowlanych w Katowicach

Katowice, 30 grudnia. W Katowicach odbyła się demonstracja bezrobotnych budowlanych w liczbie 1000 osób. Bezrobotni domagali się zasiłków dla wszystkich budowlanych. Silny oddział policji rozprędził zgromadzonych, którzy udali się pod województwo a następnie na Rynek. Policja piesza i konna w ostrym ataku rozprędziła bezrobotnych.

Marsze głodowe w Łodzi

Łódź, 29 grudnia. W Łodzi odbyła się demonstracja bezrobotnych pod hasłem: pracy i chleba. W szeregu sklepach bezrobotni wybili szyby.

Ponadto poseł komunistyczny Danecki zwołał wiec przed gmachem funduszu bezrobotnych przy ul. Zacisze. Policja zebranych rozprędziła. Na ul. Piotrkowskiej komuniści wywiesili kilka transparentów, które zostały przez policję zdjęte.

Zamykają kopalnie — huty i walcownie milkną...

Redukcje, świętówki i przedłużenie czasu pracy

Nasz korespondent z Zagłębia pisze:

Brukowa szmata p. n. „Ekspres Zagłębia“ zalewała niedawno, że wkrótce kopalnie ruszą na pełny tydzień i przyjmą nowych robotników. A oto na kopalniach T-wa „Sosnowieckiego“ pojawiły się już ogłosze-

nia o nowych redukcjach robotników i zmniejszeniu dni pracy do trzech w tygodniu.

Redukcje te mają nastąpić już 1-go stycznia 1931 r.

To samo dzieje się na fabrykach. Walcownia „Renard“, „Huta Katarzyna“, oraz „Huta Milowice“ zwolniły nowe partje

robotników. Od 20 grudnia do 7 stycznia niemal wszystkie fabryki ogłosiły świętówki. Robotnicy twierdzą, że jest to ukryty lokaut, mający na celu wprowadzenie 10-godzinnego dnia pracy, gdyż po nowym roku po robotników ma się przysłać osobne zawiadomienia.

Obniżka płac i 3-dniowy tydzień roboczy

Śląskie T-wo Kopalni i Cynkowni oraz T-wo Franco-Polskie w Dąbrowie Górniczej zawiadomiły robotników kopalni galmanu „Bolesław“ i „Ulisses“ obok Olkusza, iż z dniem 1-go stycznia płace zostaną wszystkim robotnikom obniżone o 12

procent, a czas pracy zostanie zredukowany do 3 dni w tygodniu. W tym samym czasie na kopalni „Reden“ w Dąbrowie dyrekcja pojedynczo wzywa zatrudnionych na powierzchni robotników i wymusza podpisy, że

zgadzają się na obniżenie płac o jedną kategorię.

A Stańczyki paktują z baronami węglowymi, by tym obniżkom zarobków i redukcjom czasu pracy nadać oficjalny charakter umowy zbiorowej.

1.300 górników pozbawiono pracy

W okręgu Częstochowskim zamknięto w ubiegłym tygodniu 4 kopalnie rudy żelaznej.

Tow. B. Hantke unieruchomi-

ło trzy kopalnie: „Konopiska“, „Franciszka“ i „Bolesława“. — Huta Bankowa zamknęła kopalnię „Młynek“.

Dalsze 1300 górników wyrzucano na bruk.

Zamknięcie fabryk i redukcje w Wilnie

W Wilnie stanęło kilka fabryk, zaś wszystkie fabryki try-

kotaży będą pracowały po 3 dni w tygodniu.

Przeciw tym redukcjom robotnicy organizują się do walki.

Demonstracje robotników na pogrzebie komunisty we Lwowie

We Lwowie zmarł członek KPZU. Tobjusz Wiener, znany w szerokich kołach robotniczych.

W kostnicy zjawiała się tuż przed rozpoczęciem pogrzebu znaczna grupa robotników; którzy złożyli na trumnie kilka

wieńców z czerwonymi szarfami, poczem na ramionach wynieśli trumnę na ulicę.

Kondukt żałobny postował się do ul. Świętokrzyskiej. Tu ustawiono trumnę na ziemi, poczem tłum robotników zdjąwszy kapelusze rozpoczął śpiewać mię-

dzynarodówkę.

W tym momencie zjawiał się oddział policji, który rozprędził demonstrantów. Trumnę złożono na karawan i odwieziono na cmentarz, gdzie zwłoki pochowano w obecności jedynie rodziny zmarłego.

Sąd Okręgowy Wydział IV karny na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 grudnia 1930 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu Okręgowego wydał następujące postanowienie: Zatwierdza się po myśli § 489 austr. pr. k. zarządzoną przez Prokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie dnia 20. XII. 1930 r., a wykonaną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie w dniu 20. XII. 1930 r. konfiskatę czasopisma „Przeгляд Społeczny“ Nr. 22 z daty 21. XII. 1930 r. z powodu treści artykułów wymienionych niżej, albowiem: Treść 1) artykułu zamieszczonego na stronie -ej p. t. „O wyjście z kryzysu“ od słów „Proletariat musi“ do słów „po swojemu“, 2) i artykułu zamieszczonego na stronie 4-ej p. t. „Zebranie bezrobotnych w Częstochowie“ od słów „Faszyzm nie“ do słów „ustrój socjalistyczny“ zawiera znamiona zbrodni z § 65. a. u. k. i występku z § 308. 310. U. K. Treść 3-go artykułu zamieszczonego na stronie 4-ej p. t. „Szkola-Studzieniec“ od słów „Koledzy jednak“ do słów „do walki“ i od słów „Młodzież zażądała“ do słów „dnia pracy“. 4) artykułu zamieszczonego na

stronie 4-ej p. t. „Z Wyszkowa“ od słów „ducha“ do słów „proletariackie“ i od słów „wytrwają“ do słów „klasowej“ zawiera znamiona występku z § 305. u. k. Treść 5) artykułu zamieszczonego na stronie 4-ej p. t. „Protest“ od słów „zamachem na“ do słów „i faszyzmem“ zawiera znamiona występku z § 302. u. k. — Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanego treści powyższego artykułu. — Zakaz ten ma być ogłoszony w Dzienniku urzędowym, oraz w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Przeгляд Społeczny“. — Cały nakład skonfiskowanego pisma ma być zniszczony. — Przewodniczący: S. O. M. Pilarski. m. p. — Protokulant: Strawiński. m. p.

Sąd Okręgowy, Wydział IV karny na posiedzeniu niejawnym w dniu 29 grudnia 1930 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego wydał następujące postanowienie: Zatwierdza się po myśli § 489 austr. pr. k. zarządzoną przez Prokuratora Sądu okręgowego w Krakowie dnia 23. XII. 1930 r. a wykonaną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie w dniu 23.

XII. 1930 r. konfiskatę czasopisma „Przeгляд Społeczny“ Nr. 23 z daty 23. XII. 1930 r. z powodu treści artykułów albowiem treść 1) artykułu zamieszczonego na stronie 2-ej p. t. „Rozkład socjalfaszyzmu“ od słów „ale będziemy“ do słów „Republikę Socjalistyczną“, od słów „Nie żyje“ do słowa „proletariat“. — 2) artykułu zamieszczonego na stronie 3-ej p. t. „Głód i bezrobocie we Włoszech faszystowskich“ od słów „Precz z dyktaturą“ do słowa „komunizm“. — 3) artykułu zamieszczonego na stronie 4-ej p. t. „Niewolnictwo na łucie w Karczewie“ od słów „o rząd“ do słów „do zwycięstwa“ zawiera znamiona występku z § 305. u. k. — Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższego artykułu. — Zakaz ten ma być ogłoszony w Dzienniku urzędowym, oraz w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Przeгляд Społeczny“. — Cały nakład skonfiskowanego pisma ma być zniszczony. — Przewodniczący: S. O. M. Pilarski. m. p. — Protokulant: Strawiński. m. p.

Sąd Okręgowy, Wydział IV karny na posiedzeniu niejawnym w dniu 29

grudnia 1930 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu Okręgowego wydał następujące postanowienie: Zatwierdza się po myśli § 489 austr. pr. k. zarządzoną przez Prokuratora Sądu okręgowego w Krakowie dnia 23. XII. 1930 r. a wykonaną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie w dniu 24. XII. 1930 r. konfiskatę czasopisma „Przeгляд Społeczny“ Nr. 24 z daty 24. XII. 1930 r. z powodu treści artykułu zamieszczonego na stronie 1-ej zaczynającego się od słów „Sąd okręgowy w Krakowie“, w ustępie: a to od słów „Precz z Rządem“ do słów „Proletariat“, albowiem treść tegoż artykułu zawiera znamiona występku z §§ 305. 491. 493. u. k. i art. V. ust. z 17/XII. 1862, Nr. 8. Dzupp. — Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższego artykułu. — Zakaz ten ma być ogłoszony w Dzienniku urzędowym, oraz w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Przeгляд Społeczny“. — Cały nakład skonfiskowanego pisma ma być zniszczony. — Przewodniczący: S. O. M. Pilarski. m. p. — Protokulant: Strawiński. m. p.

Dalsza faszycacja Kas Chorych

Co powiedział i czego nie powiedział w swoim wywiadzie p. minister Hubicki

Minister Pracy gen. Hubicki udzielił 28 grudnia wywiadu w sprawie dekretu o organizacji Kas Chorych.

Przedewszystkiem wyraził swój żal, że udzielone prezydentowi pełnomocnictwa nie poszły tak daleko; ty móc poczynić jeszcze bardziej zasadnicze zmiany. Chodzi mu o dalsze przetrwanie ciężaru utrzymania Kas na łuki ubezpieczonych i o zmniejszenie wysokości składek, co pociągnie za sobą niechybne ograniczenie świadczeń dla chorych obywateli. Ten dalszy, po rządach komisarskich i obecnych, dekret jest etapem faszycacji Kas; ma według ministra być dobowany przez ustanowiony sejm.

W dalszym ciągu minister manewruje szlabanem wyborczym o ubezpieczeniach na wypadek inwalidztwa przy pracy i na starość. Rząd chciałby, ale... nie może. Tym razem brak mu kompetencji. Ten ochlap woli p. gen. zachować jako rezerwę w arsenale swojej demagogii społecznej; jak będzie gorzej i wypadnie sypanąć w oczy garścią piasku...

Usprawnienie, racjonalizacja Kas Chorych! — woła minister. Po jakiej linii? Redukcja liczby Kas do 60 — to w rzeczywistości redukcja ambulatorjów, zabiegów klinicznych, ograniczenie wyboru lekarzy przez pacjentów itp. „Szczęście” i tym razem spotyka „pacyfikowanych kresowców”; tam ta recepta nie obowiązuje. Bó... tam niema przecież Kasy Chorych, wprowadzanie ich jest ciągle odkładane drogą rozporządzeń rządowych! Oświadczenie Hubic-

kiego jest więc zapowiedzią zachowania tam nadal obecnego stanu rzeczy.

„Usprawnienie funkcjonowania samorządu” idzie po linii całkowitego uzależnienia kas od władzy nadzorczo-administracyjnej. Rady zarządzające składać się będą z większości fabrykancko-rządowej z wprowadzonych urzędników mianowawców, przy czym Rady zostają opancerzone „fachowcami” dyrekcjami. Lekarze, którym zależy na unicestwieniu kas i „matematyce” (!) będą decydować o losie chorych robotników! Wśród tych „fachowców” nie brak będzie i pułkowników, gdyż kasy odegrają kolosalną rolę podczas wojny, jako główna przetwórcza ranna na zdrowe „mięso armatnie”.

Pan minister sprytnie operuje faktem niezadowolenia i oburzenia mas z powodu wrogiej klasie robotniczej fabrykancko-socjal-faszystowskiej gospodarki. Tym argumentem sierzmuje, by uzasadnić konieczność faszycacji ubezpieczeń społecznych, przy czym dyplomatycznie zapowiada rozbięcie jednolitości Kas Chorych przez „umożliwienie specjalizowania i koncentrowania funkcji o odrębnym charakterze w osobnych organizacjach np. Związkach celowych (!), Stowarzyszeniach i t. p.”

A w całym długim tasiemcu wywiadu minister dyskretnie milczy o odebraniu głosu ubezpieczonym do lat 25.

Młodzi robotnicy są bowiem dojrzały, by być przedmiotem wyzysku, ale waga im od wyborów do faszystowskich Rad zarządzających... B—s.

Kryzys w rolnictwie pogłębia się

Wiedeń. PAT. B. prezydent republiki austriackiej dr. Heindrich zainicjuje w „Neue Freie Presse” artykuł, w którym ostrzega przed złudzeniem, jakoby mechaniczne podwyżki cen a-

grarnych, a zwłaszcza od zboża, mogły zażegnać przesilenie, panujące obecnie w rolnictwie. W sytuacji obecnej przestały być dla agrarne skutecznym środkiem polityki gospodarczej.

Zewsząd i o wszystkim

Szturm tłum na więzienie. W ostatnich dniach doszło do poważnych ruchów podczas usiłowania uwolnienia więźniów politycznych z więzienia w Caracas. Podczas walk tych w dniu 17 b. m. zginęło 19 osób. Tłum usiłował przypuścić szturm do więzienia La Rotunda, został jednak odparty przez wartę wojskową. Wśród ofiar znajduje się podobno wiele matek więźniów politycznych. Zajścia nastąpiły bezpośrednio po odmowie żądaniu uwolnienia więźniów.

Zniżka akcji na wszystkich giełdach świata. Na wszystkich giełdach daje się zauważyć silną niższą kursów akcji. W początkach lutego br. średnia cyfra indeksu giełdowego 12 giełd świata równała się 122, na dzień 13-go grudnia br. zaś 67,9, spadła więc o 45 proc.

Kryzys żegluga krajów kapitalistycznych. Żegluga wszystkich państw przeżywa nader ciężki okres. Miały miejsce wypadki, że statki regularnie kursujące między portami Europy a Dalekim Wschodem, odchodziły, nie mając ani jednej tony ładunku. Obrót Anglii z Indiami spadł o 75 proc. Z Italii donoszą, że większa część statków żegluga nieregularnej jest zatrzymana, z powodu niskich frachtów. W Niemczech obawiają się, że znaczna część przedsiębiorstw żegluga nieregularnej upadnie w ciągu roku przyszłego.

Obecnie jest unieruchomionych do 5 milionów ton.

Przyczyn tego przesilenia jest dużo, głównymi zaś są zmniejszenie się emigracji, gdyż każde państwo posiadać miliony bezrobotnych, nie chce zwiększyć ich liczby — i zmniejszenie się przewozu towarów.

Rok 1931 zapowiada się pod tym względem bardzo źle.

Bojkot towarów sowieckich w Finlandji. Prasa sowiecka donosi z Helsińskiego, że akcja faszystów przeciw towarom sowieckim wznowiła się i coraz częstsze są wypadki napadów na magazyny z produktami i towarami sowieckimi.

Na oknach magazynów umieszczono napisy: „Przec z handlem z Rosją sowiecką”. Auta ciężarowe, prze-

wożące towary sowieckie, napadane są, a w pobliżu rzek wrzucone do wody.

Nowy krach giełdowy w Ameryce. Bankructwa banków amerykańskich przybierają coraz szersze rozmiary.

Kapitałiści wycofują pośpiesznie z banków wszystkie swoje wkłady. Następstwem jest ogólny run na banki.

W tych dniach ogłosił upadłość wielki bank „Aldine Trust Comp.”.

Atak tłumy drobnych właścicieli kont na bank Nowjorski. Wczoraj przed południem zebrał się tłum, złożony z 300 osób i przypuścił szturm do Chelsea Bank and Trust Company, który zawiesił wypłaty. Silne oddziały policji rozpedziły tłum.

Amerykańskie „prosperity” (pomyślność). Place robotnicze uległy poważnemu obniżeniu. Zniżka zarobków robotniczych, która we wrześniu wynosiła 25 proc., w październiku zaś 30 proc., wzrosła obecnie do 34,5 proc. w stosunku do zarobków w ubiegłym roku.

5-dniowy tydzień pracy w Sowieciech. Rząd sowiecki uchwałił wprowadzić, poczynając od 1 stycznia 1931 r., pięciodniowy tydzień we wszystkich gałęziach przemysłu. Do powzięcia tej uchwały miały się przyczynić znaczne sukcesy, osiągnięte dzięki pięcioletniemu porządkowi w urzędach państwowych i w tych gałęziach przemysłowych, gdzie on już istnieje.

Chwytają się wszelkich środków dla walki z Sowietami. W gmachu sowieckiej misji handlowej w Paryżu zjawił się komornik sądowy z rozkazem opieczętowania całego mienia tej misji na zabezpieczenie powództwa, z którym wystąpił kupiec paryski p. Herzfeld, domagający się wypłacenia kwoty 16 tysięcy funtów szterlingów.

Urzednicy sowieckiej misji handlowej protestowali przeciwko opieczętowaniu mienia, które znajduje się w lokalu, korzystającym z eksterytorialności dyplomatycznej, lecz komornik był nieublagany i dopiero interwencja ambasady sowieckiej w ministerstwie spraw zagranicznych spowodowała odroczenie wykonania nakazu sądowego.

Katastrofalne perspektywy gospodarcze na zimę

Dalsza redukcja wytwarzania.

Zmniejszenie siły nabywczej mas chłopskich.

Dalszy spadek rezerw kruszcowo-walutowych Banku Polskiego.

Urzędowy Instytut Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen ocenia w następujący sposób obecną sytuację gospodarczą:

„Przewidywane (!) na miesiące zimowe zmniejszanie rozmiarów wytwórczości przemysłowej rozpoczęło się już w listopadzie. Obliczany z wyeliminowaniem sezonowości ogólny wskaźnik produkcji spadł ze 109,7 w październiku do 105,9 w listopadzie. W grudniu nastąpiła dalsza redukcja wytwarzania, a co wskazuje pewien (!) ponadsezonowy (!) wzrost liczby bezrobotnych. Zmniejszenie zatrudnienia nastąpiło we wszystkich gałęziach, związanych z ruchem budowlanym, oraz w przemyśle włókienniczym. W innych gałęziach produkcja utrzymuje się na ogół na dotychczasowym poziomie (?).

Silny spadek produkcji i dóbr wytwórczych (ze 114,2 we wrześniu do 112,7 w październiku i do 107,9 w listopadzie) przy równoczesnym silnym spadku przewozów kolejowych tych dóbr (ze 102,0 we wrześniu do 90,9 w październiku i do 77,5 w listopadzie) tłumaczy się głównie zaburzeniami (?) w obrocie pieniężnym i kredytowym, jakie wystąpiły we wrześniu i w październiku. Spadek ten był dotychczas powstrzymywany przez wypłacone w stosunkowo bardzo wysokich rozmiarach kredyty budowlane Banku Gospodarstwa Krajowego.

Skoro jednak suma wypłaconych kredytów tego rodzaju spadła w listopadzie do 7,3 milj. zł., stan zatrudnienia w budownictwie i w gałęziach z nim związanych uległ również redukcji.

Redukcja stanu zatrudnienia w przemyśle włókienniczym, która się rozpoczęła z końcem października, okazała się konieczną z powodu niedostatecznego zbytu tkanin w sezonie jesiennym, znacznie niższego od przewidzianych obrotów.

Zamiast jednak spodziewanego zwiększenia obrotów, nastąpiło ich zmniejszenie, które poza pewnymi przesunięciami w normalnej sezonowości obrotów, pozostawało we wrześniu i w październiku w związku z zaburzeniami w obrocie pieniężnym, później zaś było wynikiem powstrzymywania się ludności miast od dokonywania zakupów, z powodu ogólnego skurczenia się obrotów i wzrostu bezrobocia, oraz zmniejszenia się siły nabywczej ludności rolniczej, wywołanego dalszym spadkiem cen zbóż, a przede wszystkim pogorszeniem się warunków i możliwości zbytu artykułów produkcji hodowlanej. Niedostateczne zapasy tkanin wiosennych i letnich na składach stwarzają jednak możliwości (?) rozszerzenia (?) produkcji na nadchodzący sezon wiosenny.

Położenie rolnictwa doznało dalszego zaostrzenia. Przesilenie na

rynkach zwierzęcych, a zwłaszcza trzody chlewnej dotyka przede wszystkim głównego źródła dochodów drobnego rolnictwa. Należy przypuszczać, że udział rolników w obrocie gospodarczym kraju został zredukowany na czas dłuższy.

Pogorszenie się konjunktury w rolnictwie pociągnęło za sobą zwiększenie się finansowych trudności rolników, a w konsekwencji wzrost protestów wekslowych. We włókiennictwie, pomimo znacznych trudności zbytu, można dotychczas mówić conajwyżej (?) o zatrzymaniu się dotychczasowej silnej poprawy wypłacalności. Wkłady w bankach warszawskich i poznańskich wykazały w listopadzie dalszy spadek, który jest związany głównie z trudnościami finansowymi rolników; spadek ten był jednak w listopadzie mniejszy, niż w październiku. W bankach śląskich, łódzkich, krakowskich i lwowskich zauważono dalszy wzrost wkładów, nieco silniejszy (?) w listopadzie, niż w październiku. Rezerwy kruszcowo-walutowe Banku Polskiego wykazały dalszy spadek, który się tłumaczy spłaceniem pewnych długów państwowych i bankowych, częściowo w związku z nadejściem terminów płatności, częściowo zaś w związku ze ściąganiem należności przez banki francuskie, wywołane przejściowymi (?) trudnościami na tamtejszym rynku pieniężnym.

Przemysłowcy drzewni prą do ekonomicznej blokady ZSRR.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Sosnowcu w swym „Biuletynie Informacyjnym” z grudnia 1930 r. Nr. 23 na stronicie 23 podaje następującą wzmiankę:

„O międzynarodowe porozumienie drzewne przeciw dumpingowi sowieckiemu”.

„Jak wiadomo, konferencja drzewna w Ministerstwie Rolnictwa odbyta we wrześniu b. r., oświadczyła się za zainicjowaniem międzynarodowego porozumienia, mającego przeciwdziałać sowieckiemu dumpingowi drzewna. Drogą półoficjalną zostało stwierdzone, że przemysł drzewny szwedzki

i fiński chętnie przystąpiłby do narad nad taką akcją międzynarodową. W naszych kołach miarodajnych sądzi, że na pierwszą odnośną konferencję należałoby zaprosić także i Rosję Sowiecką, ażeby odebrać danej akcji pozór agresywności w stosunku do Rosji”.

A więc chodzi tylko o to, by odebrać „pozór”... Robotnicy i chłopci dobrze wiedzą, że pod pozorem walki z rzekomym dumpingiem, chodzi o skonsolidowanie jeszcze jednego ogniwa w ekonomicznej blokadzie antysowieckiej — wiedzą i są czujni.

Protest przeciw ekspedycjom karnym na ziemiach ukraińskich

Członkowie i sympatycy PPS. Lewicy w Częstochowie uchwalają:

Bezrobotni w Wilnie demonstrują

W okresie od 19 do 24 grudnia miał miejsce w Wilnie szereg wystąpień bezrobotnych. Zbierali się oni w pobliżu urzędu wojewódzkiego, żądając wypłaty zasiłków t. zw. sezonowym, które wstrzymano do 1-go marca 1931 roku, oraz wypłaty zapomóg wszystkim bezrobotnym. Z dnia na dzień ilość demonstrantów wzrastała.

W wigilję świąt, tłum, liczący 500 osób, przybrał bojową po-

stawę, demonstrując przed siedzibą wojewody. Przybyły oddział policji musiał zawezwać na pomoc rezerwę. Padły okrzyki: „Żądamy pracy i chleba, nie chcemy zdychać z głodu!”.

Wobec bojowej postawy demonstrantów, wojewoda rzucił ochlap „gwiazdkowy” głodującym bezrobotnym. Ci, którzy mają rodziny, złożone z 4 osób, otrzymali po całej 10 złotych... Inni i tego nie dostali.

Obiecanki — cacanki

Bojowe wystąpienia bezrobotnych, marsze głodu, organizowane przez Lewicę Robotniczą, niepokoją „odpowiednie czynniki” i nie dają spać sługusom kapitału.

Szoruja więc przedpokoje ministerjalne, tak socjalfaszystowscy „działacze” z PPS., jak i jawni agenci faszystowscy, odkomenderowani do roboty wśród włóknarzy. Pos. Waszkiewicz, prezes Związku zawodowego „Praca”, otrzymał „nie-

oficjalne zapewnienie” w Ministerstwie Pracy, że tak zwany sezon martwy, zostanie dla Łodzi uchylony. Są to oczywiście tylko obiecanki-cacanki.

Demonstracje robotników jednak nie ustają. Hasła: zasiłków dla wszystkich bezrobotnych za cały czas bezrobocia w wysokości płacy zarobkowej, węgla, kartofli, mąki i odzieży na zimę, żądamy pracy i chleba, nadal rozbrzmiewać będą na ulicach miast.

Rezrobotni opanowali ulicę

NIE DALI SIĘ ROZPEDZIĆ

Bezrobotni gdańscy, na wezwanie Partii Komunistycznej urządzili w ciągu wieczora wigilijnego demonstracje oraz pochody przez centrum miasta, wznosząc okrzyki „dajcie nam chleba”.

Policja kilkakrotnie interwenjowała i rozpedzała demonstrantów, jednak bez skutku, ponieważ natychmiast w innych miejscach formowały się nowe pochody.

Wobec tego policja musiała ograniczyć się do obserwacji demonstrantów. Po kilku godzinach manifestacji pochód rozwiął się.

Rewizje i aresztowania w Tarnopolszczyźnie

Lwów, 29 grudnia. Policja polityczna w Tarnopolu przeprowadziła w ostatnich dniach masowe rewizje w miastach i wsiach okolicznych. Aresztowano przeszło 20 osób, mężczyzn i kobiet.

We wsi Czystylów aresztowano B. Michenkę, który odsiedział 4-letnie więzienie.

Wśród aresztowanych znajduje się również kandydat na posła z Selrobu, Piorun.

Defraudacje w BB-sowskim magistracie w Warszawie

Po Koralewskim, który skradł trzydzieści kilka tysięcy złotych, po Dąbrowskim, który też forsa nie gardził, przysłała kolej na trzeciego pupila frackiego magistratu — Piotra Gorczaka. Buchnął sobie z piekarni miejskiej 35 względnie 70 tysięcy i... emzychnął. Delikatnie to się nazywa, że zdefraudował.

Tak się spisują protegowani Jaworowskiego i Łokietka, których smrodne czyny od czasu do czasu wychodzą na jaw. A ile podobnych sprawek się ukrywa przed oczami mas pracujących, z których ściągają się podatki, podwyżki tramwajowe, gazowe i wszelkie inne.

Pieniądze, Pieniądze, Pieniądze... nie śmierdzą dla B-B-S-ynów.

KOESPONDENCJE

Rozbicie robotników pomocą dla fabrykanta

Na fabryce skórzanej Obremskiego w Warszawie, zatrudniającej dziś około 64-eh robotników, od sze-

tygodni trwa strajk ekonomiczny. Strajkuje tylko jeden oddział — agowy, na którym pracuje około 20 robotników, gdyż robotnicy oddziału mechanicznego nie chcą stanąć do wspólnej walki ze strajkującymi. To rozbijające akcję agowych stanowisko niestrajkujących pozostałych robotników jest dowodem, że nie rozumieją oni, że w razie zwycięstwa Obremskiego nad agowymi nastąpi niewątpliwie atak na robotników oddziału mechanicznego. Również część delegacji wyraźnie łamie akcję agowych. Doszło nawet do tego, że jeden z delegatów zważy się lewicowym wystąpił na masówce fabrycznej przeciw lewicy związkowej.

Skorzystał z tego rozbicia robotników pan Obremski i przypuścił szturm na wszystkich robotników. Zamknął fabrykę na cztery tygodnie, a robotnicy na gwiazdkę zostali bez grosza.

Wiązanka listów do „Przeglądu Społecznego“

CHŁOP Z OKRĘGU
KRAKOWSKIEGO.

Pismo „Przegląd Społeczny“ bardzo się chłopom podoba. Dlatego postaramy się, by ani jednej wioski w naszym powiecie nie było bez tego pisma. Olek.

ROBOTNIK Z SOSNOWCA.

Posyłam Wam trzy korespondencje z tą świadomością, że w ten sposób popieram prasę antyfaszystowską. Chociaż nie piszę tak dobrze, staram się jednak zobrazować życie robotników Sosnowca. Będę przysyłał korespondencję co tydzień. Ten list piszę o 12 w nocy, bo dopiero teraz przyszedłem z roboty i muszę jeszcze przeczytać mój ulubiony „Przegląd Społeczny“.

M. R.

TRAMWAJARZ ŁÓDZKI.

Z chwilą ukazania się 1-go numeru „Przeglądu Społecznego“ z miejsca żeśmy się zainteresowali nim, jako jedynym codziennym piśmie szczerze robotniczym. Biorąc po kilkadziesiąt egzemplarzy, kolportujemy je pośród swych towarzyszy i znajomych, którzy poznawszy charakter pisma, chętnie je nabywają. Od czasu do czasu będziemy pisywać do naszego dziennika.

ZAGŁĘBIAK.

Faszystowska szmata „Ekspres Zagłębiowski“ z dnia 19 grudnia pisze: „Robotnik sezonowy przy najlepszej nawet koniunkturze gospodarczej musi pozostawać co najmniej dwa miesiące w roku bez pracy i jego normalne zarobki, oraz cała organizacja bytowania są już przystosowane do takich warunków“.

Robotnik „sezonowy“ i niesezonowy, który czytasz „Ekspres“! Smaczna ta recepta, prawda? „Twój organizm jest już przystosowany“ do głodu i zimna! Tak pisze świstek faszystowski, przeznaczony dla mas pracujących.

Wstyd dla każdego, który od dziś nie przestanie prenumerować „Ekspresu“ i na jego miejsce nie zaobnuje „Przeglądu Społecznego“. Choć ten droższy jest od sanacyjnych piśmideł, bo niema fabrykanckich i rządowych zasiłków, można go we trzech za jedną prenumeratę wpłacić i poprzeć pismo robotniczo-chłopskie. W. L.

9000 bezrobotnych w Drohobyczu

U nas w Drohobyczu jest około 8—9.000 bezrobotnych. Oprócz tego dużo bezrobotnych przychodzi do Drohobycza z okolicznych wsi. Ostatnio kilkuset bezrobotnych było zajętych przy kopaniu fos do wodociągów. Pracę tę ukończono w ubiegłym miesiącu. Ci, którzy nie przepracowali 20 tygodni, a takich jest 90% — nie otrzymują zasiłku. Wobec takiego stanu rzeczy bezrobotni coraz częściej urządzają demonstracje pod magistratem i starostwem. Ostatnia PPS. praw. przy pomocy swoich macherów stara się pozyskać wpływ na bezrobotnych, aby ich unieszkodliwić dla faszystów. W tym celu urządzają wiece bezrobotnych, na których prawią, by bezrobotni nie „dokuczali“ panom i byli „wstrzemięźliwi“, nie palili papierosów i t. p. Każdy zaś mówca lewicowy nie zostaje do głosu dopuszczony, lub przez najętych bojówkarzy zmasakrowany, jak to miało ostatnio miejsce.

W sobotę, 27 grudnia socjalfa-

szyści zwołali wiec bezrobotnych do „domu robotniczego“, na którym było blisko 1000 bezrobotnych. Po wiecu przy wyjściu z lokalu przemówił do zgromadzonych jeden z pośród bezrobotnych, który wykazywał haniebną rolę wodzów PPS. praw., wzywając jednocześnie bezrobotnych do demonstracji pod starostwo. Bezrobotni w liczbie 1000 osób ruszyli z antyfaszystowskimi okrzykami i żądaniem. Pod starostwem przemówił jeden z bezrobotnych. W tym samym momencie zjawili się policja, która zaczęła demonstrantów rozpędzać aresztując jednocześnie mówcę i trzech bezrobotnych, których socjalfaszyści z PPS. wskazywali policji palcami. Bezrobotni wznosili okrzyki, żądając uwolnienia aresztowanych. Tego samego dnia odbyła się demonstracja bezrobotnych w Borysławiu przy udziale 1000 osób, gdzie wznoszono antyfaszystowskie okrzyki i wybito szyby w magistracie.

Bezrobotny.

Nędza i niewola robotników w Gnieźnie

W naszym mieście jest tylko jedna duża fabryka — cukrownia p. Szambelana Grabskiego, który rozumie się kandydował na liście BB. Pracuje około 1.100 robotników. Budę uruchomiono tuż przed wyborami. Do pracy nagnali różnych oficerów rezerwy, strzelców, członków przysposobienia wojskowego i innych faszystowskich organizacji, aby dobrze naganiiali do głosowania na jedynkę. A bezrobotnych jest u nas więcej, niż 2.000. Wyścig „radosny“ pracy i... krwi panuje u nas, jak i w innych fabrykach. Za palenie papierosa, pójście do wychodka w czasie pracy wyrzucą się za bramę. Za rzucenie 2 ustników na podłogę, kuzynek pana szambelana, inżynierek od karściąg od 3 robotników po 1 zł. Jednemu zaś 2 zł. bo usiadł, by chwilę odpocząć. U innego znowu robotnika znaleziono w kieszeni 1/8 funta kostki. Musiał zapłacić karę w wysokości 10-ciokrotnej ceny cukru, potem został wyrzucony z fabryki i oddany pod sąd za kradzież. Mordercze tempo racjonalizacji zbiera u nas gęste żniwo. W ciągu listopada było 12 wypadków porażeń. Co drugi dzień jakiś robotnik poparzy sobie ręce, piersi, brzuch, albo też złamie nogę, popędzany przy holowaniu wózków cukru (Szenpianik) przez wiernego przodownika Pinierskiego. O ile zaś znajdzie się jakiś przodownik, który nie stoi nad robotnikiem jak kał, to go się wyrzucą na zbity pysk. U przodownika Kamińskiego pracowało 8 ludzi, którzy zbijali 100 pak dziennie. Inżynierek nakazał zbijać 190. Robotnicy w obawie przed redukcją zbili 300 jednego, a na drugi dzień już tego wyrobić nie mogli, a tu Grabski każe zbijać 500. Ponieważ robotnicy temu podołać nie mogli, dyrektor wyrzucił przodownika Kamińskiego bez wymówienia 2-tygodniowego, oświadczając, że przodownik „namawia“ robot-

ników, żeby nie ścigali się w robocie. W kostkowni dawniej pracowało 6 rębaczek na 3 zmiany i porabiała 300 ctn. cukru. Obecnie pracuje 8 na 2 zmiany i wyrębiają ponad 570 ctn. Robotników na tym oddziale pracuje dużo mniej, niż w poprzednich latach.

Tak wyciskają siódme poty z robotników w fabryce zwoleńnika p. Piłsudskiego, na którego jeszcze część robotników i chłopów głosowała. Albowiem wmówili im fałszyści, że to partja robotnicza. Dziś coraz bardziej się przekonywujemy, że tylko pod kierownictwem Lewicy związkowej będziemy zdolni oprzeć się atakom fabrykanta i wywalczyć sobie poprawę bytu. To też robotnicy mówią już o potrzebie odbudowania PPS. lewicy, która przed rokiem jeszcze była u nas masową partją, a nawet chłopci przychodzą i szukają tego „czernionego biura“.

W naszym mieście jest 2.000 bezrobotnych, którzy żudnych zapomóg nie dostają. Magistrat zatrudnia około 600 robotników (z dużej rodzinami) przez 1/3 dnia w tygodniu za 3 funty chleba. Tak burżuazja drwi sobie z nas, każe wyżywić rodzinę z 5-ciu osób trzema funtami chleba. Dość tego pośmiewiska z nas. Musimy znowu wybrać komitet bezrobotnych i walczyć o węgiel, kartofle i odzież zimową, o zapomogę na cały czas bezrobocia w wysokości utraconego zarobku.

Robotnik z Gniezna.

Zdradziecka rola socjalfaszystów w Kałuszu

Dzień 4 grudnia to święto Barbary niby patronki górników. Ten dzień każdego roku jest wolny od pracy. Za dzień ten wypłaca się górnikom tyłko w tym wypadku, o ile o godzinie 7 rano wszyscy robotnicy zgłoszą się do zapisania na szychcie. Po zapisaniu się około 2.000 robotników musi iść z muzyką maszerując.

„Nie dziwota, że niebrak ani jednego robotnika, bo inaczej nie dostanie dniówki!“

Jednocześnie 4 grudnia 1930 r. dyrektor Kontkiewicz został udekorowany złotym krzyżem przez miejscowego starostę, jako że się zasłużył na polu gospodarczym — chyba tem, że obniżył płace robotnicze w ciągu ostatnich lata o 27%^{0/100} zredukował ponad 200 robotników a 700 robotników od dwóch miesięcy pracują 2 lub 3 dni w tygodniu, przymierając głodem. Szykuje się obecnie zamach na urlopy płatne, na deputat węglowy i t. p. Za te właśnie dobrodziejstwa p. dyrektor otrzymał złoty krzyż, w czem pomócni byli lokaje pepesowscy w osobach okręg. sekretarza Halucha, Smetańskiego i innych. Oto ta banda we wrześniu złamała 2 razy strajk, podpisując we Lwowie w dyrekcji przy udziale dygnitarza z Warszawy, insp. pracy i starosty z Kałusza haniebną umowę, pozostawiając dyrekcji wolną rękę w obniżaniu płac, wypędzania robotników. Oczywiście nie obeszło się bez wódki.

Robotnicy powiadają, że właściwie ten krzyż należał się lokajowi Smetańskiemu, który jest przewodniczącym związku zawodowego. Po każdej złamanej akcji krzyczy na masówkach,

ale kapitałowi i jego lokajom! Dyrektor naturalnie ma 7.000 zł. miesięcznie, pałac o kilkunastu sypialniach i salonach, sad kilku-morgowy, auto i powóz do dyspozycji i do tego dostał krzyż za służbę. Robotnik.

CO SŁYCHAC W KRAJU?

DALSZY SPADEK PRODUKCJI
WĘGLA W LISTOPADZIE.

Listopad należy w normalnych warunkach do miesięcy, w których zapotrzebowanie na węgiel znacznie się zwiększa.

Tymczasem wytwórczość kopalni na w listopadzie na terenie Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego wyraziła się niższą w stosunku do października o 29.000 tonn, wynosząc 902.000 tonn, czyli 3.1 proc. Rynek wewnętrzny zapotrzebował w listopadzie 613.000 tonn, co w porównaniu z zapotrzebowaniem w październiku — 621 tonn — czyni niżkę 1.3 proc.

Również zmniejszył się wywóz zagranicę z 217.000 tonn w październiku do 194.000 tonn w listopadzie, czyli o 11 proc.

W porównaniu stanu z listopada ze stanem rzeczy w listopadzie ub. roku, okazuje się zmniejszenie produkcji o 179.000 tonn, czyli o 16.6 proc., zbytu w kraju o 73.000 tonn, czyli o 10.6 proc., eksportu zagranicę o 56.000 tonn, czyli o 22.6 proc.

KRYZYS W PRZEMYSŁE
WŁÓKIENNICZYM.

Przemysł łódzki czyni przygotowania do sezonu letniego, jednakże w rozmiarach mniejszych. W przemyśle dzianym stan zatrudnienia w listopadzie uległ zmniejszeniu o 25 proc. Zbyt bielskich wyrobów był bardzo mały. Eksport wyrobów bielskich znacznie się zmniejszył, obecnie fabryki przeszły do produkcji wyrobów leucich. Zatrudnienie w przemyśle konfekcyjnym jest słabe. Ograniczenie pracy nastąpiło w fabrykach kapeluszy, albowiem sprzedaż kapeluszy bardzo zmalała.

Fabryki białostockie silnie zmniejszyły swą produkcję.

TO SAMO W PRZEMYSŁE
JEDWABNICZYM.

Na zasadzie danych statystycznych okazuje się, że produkcja światowa sztucznego jedwabiu wynosi 180 milionów kg. z czego na Polskę przypada 2.730.000 kilogramów. Konsumcja sztucznego jedwabiu ostatnio zmalała

do 14.4 proc. Produkcja przemysłu jedwabniczego w okręgu łódzkim w roku ubiegłym wynosiła 2.131.000 kg., a zatem tylko 60 proc. tego, co zamierzono produkować.

POTĘŻNY WZROST.

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszone w Polsce w ciągu pierwszych dziesięciu miesięcy b. r. ogółem 684 upadłości, wobec 516 w całym roku 1929-ym, a 288 w roku 1928-ym.

11 OSÓB OBOZUJE NA ŚNIEGU.

Na podwórzu domu Żelazowska 3, w Warszawie, pod golem niebem, na śniegu, obozuje eksmitowana rodzina 52-letniego Bazylego Onko, byłego dozorca, składająca się z 11-tu osób (9-ro dzieci).

„Są pieniądze — pisze komunikujący nam o tem czytelnik — na wszystkie: na fundusze dyspozycyjne, na gaże poselskie — brak gotówki dla bezdomnych“.

SAMOBÓJSTWA Z NĘDZY
ZWIĘKSZAJĄ SIĘ.

24 grudnia br. usiłował pozbawić się życia przez wypicie esencji octowej Józef Kuchman (Warszawa, Karpińskiego 1), lat 30 liczący. Przewieziono go do szpitala Dz. Jezus. Przyczyna: bezrobocie i nędza.

F. Madejówna, lat 18, (Warszawa), przed kilku dniami, nie mogąc znaleźć zajęcia, napiła się terpentyny. Wówczas wyrwana ją ze szponów śmierci. Biedna dziewczyna przez cały tydzień szukała bezskutecznie zajęcia i otruła się ponownie esencją octową. W stanie ciężkim przewieziono ją do szpitala.

W podwórzu domu przy ul. Walewskiej 12 w Łodzi otruła się jodyną jakaś młoda niewiasta. Pogotowie przewiozło ją do szpitala.

Obok stacji kolejowej w Szczakowej rzucił się pod pociąg w celu samobójczym Antoni Ślusarczyk, robotnik kopalniany. Zmasakrowane zwłoki przewieziono na cmentarz.

MDLEJĄ Z GŁODU...

Na moście ks. Poniatowskiego przechodnie znaleźli nieprzytomnego An-

toniego Niwińskiego (kierowcę), bezdomnego i bez pracy. Lekarz Pogotowia doprowadził nieszczęśliwego do przytomności, stwierdzając, że przyczyną zasłabnięcia było zmarznięcie i wycieńczenie z głodu. Po udzieleniu pomocy, Niwińskiego przewieziono do 15-go komisariatu.

ODPOWIEDZ CHŁOPÓW
UKRAIŃSKICH.

„I. K. C.“ donosi, że na łąkach pod Równem odbyło się „uroczyste“ spalanie skonfiskowanego okolicznym chłopom tytoniu, który sobie posiali na swoich polach dla własnego użytku.

Chłopi sprzyślegli się i postanowili z zemsty więcej nie palić tytoniu. Tego postanowienia — pisze „I. K. C.“ — przestrzegają tak pilnie, że nie tylko sami nie palą, lecz także każdego młodzieńca, napotkanego we wsi z papierosem, pędzą, a nawet biją.

WYBORY DELEGATÓW FABRYCZNYCH
POD OKIEM INSPEKTORA PRACY.

W najbliższych dniach odbędą się wybory delegatów w walcowni: „Hrabia Renard“ z udziałem inspektora pracy w Sosnowcu.

KRWAWE ŻNIWO RACJONALIZACJI
KAPITALISTYCZNEJ.

Śmierć w kopalni „Kleofas“ pod Katowicami.

27 grudnia na kopalni „Kleofas“ w Zależu pod Katowicami, podczas ładowania szyn na wózki w głębi kopalni, uderzony został ciężko w głowę szyną górnik Piotr Gawlik z Zależa. Uderzenie było tak silne, iż nieszczęśliwy umarł wkrótce po wydobyciu go na wierzch.

Szyb „Kleofas“ w Zależu wykazuje największy procent nieszczęśliwych wypadków w kopalniach.

PAT. Węzoraż w porcie w Gdyni jeden z robotników, zajęty przy ładowaniu węgla, wpadł między zderzaki węglowe. W stanie ciężkim odwieziono go do ambulatorjum Kasy Chorych.

M. Gorkij.

DO HUMANISTÓW!

Podajemy w skrócie za prasą zagraniczną list wielkiego pisarza sowieckiego M. Gorkija.

„Międzynarodowy związek pisarzy-demokratów zaszczylił mnie propozycją współpracy w literackim organie związku. W jego prezydium zasiada R. Rolland i Sinclair, ludzie, których bardzo szanuję. Lecz wraz z nimi w prezydium zasiada profesor Albert Einstein, a w komitecie — p. Heinrich Mann. Oba niedawno temu podpisali protest niemieckiej „Ligi obrony praw człowieka“ przeciw skazaniu na śmierć 48 przestępców, organizatorów głodu w Związku Sowiekim.

Jestem głęboko przekonany, że wśród „praw człowieka“ niema prawa do przestępstwa, a zwłaszcza do przestępstwa wobec ludu pracującego. Nie dająca się opisać nikczemność czynów tych 48-u jest mi dobrze znana, wyrok na nich uważam za najzupełniej uprawniony. To wyrok ludzi, którzy, żyjąc i pracując w ciężkich warunkach, odmawia sobie wszystkiego i nie szczędzi sił, dzielnie i skutecznie dąży do stworzenia państwa pracy, wolnego od grabieżców i pasorczytów, a także od ludzi, których humanitaryzm służy w rzeczywistości do maskowania grabieży i pasorczytwa.

Oczywiście, moja ocena stracenia 48-u pozostaje w ostrej sprzeczności z oceną „Ligi obrony praw człowieka“. Dlatego odmawiam wszelkiej współpracy w organie „Międz. Zw. pisarzy demokratów“.

Odpowiedz moją adresuję na ręce R. Rollanda, U. Sinclaira, B. Shawa i Wellsa, których opinia nie jest mi obojętna, myślę, że im to właśnie winienem wyjaśnić swój stosunek do inteligentów, którzy wybrali sobie humanitaryzm jako zawód.

Po 9 stycznia 1905 r. pp. humaniści Europy nadali Mikołajowi Romanowowi przezwisko Krwawego, najzupełniej przezeń zasłużone już przed tem przestępstwem. Lecz nie protestowali oni przeciwko bankierom Francji, którzy zaopatrzyli krwawego cara w pieniądze. W r. 1914 W. Oswald, R. Dehmel podpisali krwiożerczą odezwę przeciw Anglii. W tymże roku znaczna część rosyjskich pisarzy, uczonych — sami humaniści! — napisała i opublikowała coś odpychająco-wraskliwego przeciwko Niemcom, lecz nie przeciw samemu faktowi wojny.

Uważam za potrzebne zaznaczyć, że nigdy nie podpisywałem protestów przeciw niemieckim lub jakimkolwiek innym „bestjalstwom“ wojennym. Wiem, że wojna jest jednym wielkim bestjalstwem. Wiem, że wojny organizowane są przez kapitalistów w celu utrwalenia systemu, uprawniającego „normalne“

bestjalstwa w t. zw. pokojowych czasów, że wojna organizowana jest w celu osobistego bogacenia się, a nie „w interesie narodu“. **Naród to lud pracujący.**

Przeciw wojnie, tej rzeczy zdumiewająco podłej i bezmyślnej, „obroncy praw człowieka“ nie protestują. Nie poparli oni projektu sowieckiego całkowitego powszechnego rozbrojenia wniesionego przez M. Litwinowa do Ligi Narodów.

W 1918 roku po zdławieniu Niemiec francuzi, Anglii, Amerykanie zorganizowali najazd zbójce na wycieczoną przez wojnę Rosję. Humanisci nie zwrócili uwagi na ten fakt, cofający „kulturalną“ Europę ku czasom Korteza i Pizarra.

Osobliwy rodzaj ludzi, ci humaniści, nieprawdaż? Nie wywołują ich oburzenia wypadki w Indjach, w Chinach, w Afryce, Palestynie, nie oburzają się oni też u siebie w domu, obojętni wobec wzrostu instyktu zoologicznego nacjonalizmu, antysemityzmu, obojętni wobec wszystkich tych dramatów i tragedii, jakie codziennie odgrywają się w starych, krwią zalanych gmachach państw burżuazyjnych. Nie usiłują oni protestować przeciwko ciemnym sprawkom p. Raymonda Poincaré, który obecnie usilnie przygotowuje nową rzeź robotników i chłopów.

Tak jest, w świecie współczesnym wszędzie jest olbrzymie pole do pracy dla humanistów. Możliwy wskazać głowie kościoła katolickiego, że głoszenie pochodu krzyżowego w XX. wieku — to w najlepszym wypadku humor mizantropa, t. j. wyraz nienawiści do ludzi.

Lecz humanistów i obrońców „praw człowieka“ na całym świecie interesuje ten jeden tylko punkt, na którym leży Związek Socj. Rad.

Jest rzeczą w najwzrostszym stopniu dziwną, że oni, ludzie wykształceni, uważają za możliwe i dogodne wierzyć **bdurnym bajeczkom** o tem, że w Związku Sowieckim panuje osobista dyktatura jednego człowieka, podczas gdy jasne jest, że **dyktaturę sprawuje tam skoncentrowana energia wielomilionowej masy robotników i chłopów** — energia, zorganizowana przez geniusz Lenina i przez siłę umysłu jego uczniów, jego przyjaciół. Celem tej dyktatury jest: wychować w całej masie ludności Związku Sowieckiego świadomość swego prawa do stworzenia nowych form i warunków życia kulturalnego, do **zbudowania socjalistycznego społeczeństwa równych.**

W masach robotników Związku Sowieckiego działają zdrajcy i szpiedzy byłych „panów kraju“ jest zupełnie zrozumiałe, że władza

robotniczo-chłopska tępi swych wrogów, jak wszy. Tych byłych panów, tych byłych „ludzi“ popierają kapitaliści Europy, popierają ich w nadziei zaspokojenia swej chorobliwej, obłąkanej żądzy zysku.

Czegóż chce ta klasa zwyrodniałców? Jeden z jej uniożonych pachotków, Gustaw Herve, kusząc kapitalistów niemieckich do „zbliżenia“ się z francuskimi, otwarcie wypalał w gazecie „Victoire“ skromne zamiary swych panów. Mówi on:

„Niemcy zerwałyby swoje stosunki z Moskwą i, będąc wraz z **Polską barierą przeciwko bolszewizmowi rosyjskiemu**, wzięłyby udział we wszystkich zarządzeniach natury gospodarczej. **Zawalenie się bolszewizmu w Rosji, przywrócenie w niej ustroju kapitalistycznego** — o tem trzeba pamiętać — oznacza **20, 30, 40 i 50 lat zapewnionej pracy dla amerykańskiego i europejskiego przemysłu**“.

Jak widzicie, kapitaliści chcą rzeczywiście niewiele: nie mniej, niż 20 i nie więcej niż 50 lat zwykłego, spokojnego, sytego, bezbarwnego, rozwiązłego i nieodpowiedzialnego bytowania. I oto — aby zabezpieczyć sobie „błogi żywot“, przygotowują się oni ponownie do rzucenia w bój milionów robotników, chłopów i swych niewolników kolonialnych przeciw krajowi o ludność wynoszącej 150 milionów, przeciw armji, której każdy szeregowiec dobrze pojmuje, o co będzie walczył. W ciągu całej historii nieludzkość burżuazji nie znalazła jeszcze tak otwartego cynicznego, nikczemnego wyrazu!

Były pos. konserwatywny A. Hopkinson pisze:

„Sierp i młot może w przyszłości znaczyć dla Europy to samo, co półksiężyc oznaczał w przeszłości. Może się okazać słusznym, że „kto mieczem walczy, ten od miecza ginie“. Lecz historia przyszłych 50-ciu lat pokaże, że ten, kto nie walczył mieczem, zginie **Śmiercią jeszcze haniebniejszą**“.

Ten przedstawiciel umierającej epoki jest mądrzejszy od Gustawa Herve. Jego wycie wilcze wywołane jest przez strach, że oto Związek Sowiecki przeistacza się w państwo niezależne od kapitalizmu światowego.

Oto co, panowie humaniści, wywołuje przerażenie posiadających, oto gdzie leży przyczyna nienawiści do Związku Sowieckiego, przyczyna igrasztw i oszczerstw na władzę robotniczo-chłopską, na sposób istnienia tego ludu, którego zdumiewająca energia otwiera epokę nowego, ogólnoludzkiego już odrodzenia...

Komu wolno nie płacić podatków

Książę Pszczyński, magnat górnośląski, zalega z podatkami w wysokości **15 milionów złotych**. Niema czym płacić! Bieda, kryzys, a jego majątki warte są zaledwie... **800 milionów złotych!** Nie zapłacił i... w porządku

A oto na ten raz w Wilnie, przy ul. Jatkowej zajeżdżał sekwestrator. Od przekupniów, handlujących

Potężny wzrost kolektywów na północnym Kaukazie

Obliczenia, dokonane w dniu 12 grudnia, wykazują na półn. Kaukazie **5.000 kolektywów**. **800 tys. gospodarstw** chłopskich zostało skolektywizowane.

Skład socjalny kolektywów zmienił się w przeciągu ostatniego roku następująco:

Walki rewolucyjne w Chinach rozszerzają się

Z prowincji Kwantung donoszą, że pułki czerwone rozwijają żywą działalność na wyspie Hainnag, gdzie 13 okręgów jest częściowo w rękach czerwonej armji. Połączenia telegraficzne pomiędzy Szaot, Haihan i Kantonem są pozrywane.

Z Kantonu wysyłają posiłki. Amerykańskie i angielskie oddziały pod pozorem ratowania misjonarzy prowadzą akcje zbrojną przeciwko czerwonej armji chińskiej.

W północnej części prowincji

Kwantung wojska rządowe cofają się. W Kantonie ogłoszono stan wojenny. Na ulicach patrolowane wojsk, gmachy rządowe silnie strzeżone. Połączenie telefoniczne pomiędzy Kantonem a Szaot-szan przerwane. Gazeta „North China Daily News“ donosi, że w północnej części prowincji Kwantung został utworzony rząd sowiecki.

W prowincji Hunan, czerwoni zajęli miasto Kiangsi i oblegają Litszan.

Pięcioletni plan wytrzebiecia ciemnoty religijnej w Z. S. R. R.

Główna rada „Związku Wojujących Bezbożników“ opracowała 5-letni plan zwalczania religii w Sowieckim Związku.

Według tego planu wszystkie świątynie w ZSRR. powinny być zamknięte najpóźniej do 1 stycznia 1934 r. (W ZSRR. zamykane są cerkwie, gdyż tego domaga się 93% parafjan). We wszystkich większych miastach sowieckich mają być założone specjalne akademje ateistyczne, celem kształcenia instruktorów propagandy przeciwrreligijnej. Dotychczas założono 18 takich akademji.

Plan zwalczania religii zwraca szczególną uwagę na szerzenie się ateizmu i zwalczanie przesądów religijnych wśród żołnierzy i mary-

narzy sowieckich. W ciągu roku 1931 ma być delegowanych 10.000 instruktorów, celem zakładania w armji i flocie Kół Związku Wojujących Bezbożników. W przeciągu trzech ostatnich lat na całym terenie Sowieckiego Związku zamknięto około 16.000 kościołów wszelkich wyznań.

Akcja Bezbożników zwraca też swoje ostrze przeciw religii katolickiej, żydowskiej i mahometańskiej.

Rząd sowiecki opracowuje obecnie projekt dekretu zakazujący budowy nowych świątyń, oraz zbierania ofiar na ten cel. Ma być również wydana nowela do sowieckiego kodeksu karnego przewidująca karę 2-letniego więzienia oraz zesłanie za udzielanie nauki religii dzieciom i młodzieży do lat 18.

Śmierć Monda

Propagator pokoju w przemyśle

Rząd „robotniczy“ Mac Donalda, przywódcy Partji Pracy, opłakuje wraz z całą angielską burżuazją zgon jednego z podpór sjonizmu lorda Melchett'a, **Alfreda Monda**.

Mond był jednym z największych potentatów przemysłowych Anglii. Był ministrem pracy w gabinecie Lloyd George'a podczas wielkiej wojny i od tego czasu datuje się jego sława jako „specja“ burżuazyjnego w sprawach „stosunku kapitału i pracy“. Wystąpił on po wielkim strajku górników w 1926 roku z inicjatywą zwołania **słynnych konferencji** pomiędzy przedstawicielami przemysłu a boncami związków zawodowych dla ustalenia „**pokoju w przemyśle**“, **zaprzestania wszelkich strajków**.

Przywódcy „Labour Party“ oraz Zw. zaw. skwapliwie **przyjęli** te propozycje. Obrady zakończyły się **tajnymi umowami**, **przewidującymi całkowite uza-**

leżnienie polityki związkowej od interesów kapitalistów i imperializmu angielskiego. Droga dla dalszego procesu faszycacji angielskiego ruchu zawodowego została otwarta. Współpraca z kapitałem — ustalona. Strajki, które ostatnio wybuchają pod mocarnym parciem są przez socjalfaszystów dławione (strajk włókniarzy, górników szkockich).

Mond umarł. Ale „mondyzm“ kwitnie wśród biurokratów związkowych.

List od tramwajarzy łódzkich

Otrzymałmy z prośbą o wydrukowanie następujący list, na który niewątpliwie nastąpi odpowiedź:

„Do Redakcji jednego proletariackiego dziennika w Polsce „Przebieg Społeczny“ Kraków.

W numerze 24 „Przebiegu Społecznego“ jest korespondencja tramwajarzy łódzkich. Autor korespondencji omawia atak burżuazyjnej dyrekcji, że pragnie ona przy pomocy pachotków faszycy narzucić 46-godz. tydzień pracy, co dla wielu czytelników staje się niezrozumiałem, szczególnie dla tramwajarzy warszawskich.

Uprzejmie przeto prosimy tą drogą Sz. Tow. Tramwajarzy łódzkich o szczegółowe wyjaśnienie ataku dyrekcji na warunki pracy.

Tramwajarz Warszawski. Warszawa, dnia 29 grudnia 1930 r.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

W. Leśniak, Zagłębie. Wasze korespondencje drukujemy, są dobre. Gazetę wyślemy. Prosimy o stałe informowanie nas bez opóźnień o tem, co się u was dzieje. Może wciągniecie też swych towarzyszy do współpracy i do kolportażu?

J. Sącz, Poznań. Wasz artykułik z braku miejsca musimy b. skrócić. Piszcie korespondencje z życia i walki robotniczej (Cegielski itd.), nie obawiając się „byków ortograficznych“.

M. Krak. z Wilna. Korespondencje dobre. Drukujemy. Piszcie o fabrykach, jeśli można **dokładne** wiadomości o tem, co się tam dzieje.

Następny numer ukaże się 3 stycznia.

Umarli szybko jadą

(ATE) „Ukażął się artykuł Trockiego, w którym poddaje krytyce politykę Stalina oraz pięcioletni plan gospodarczy uprzemysłowienia Sowieckim. Trockij stwierdza, że powoływanie się rządowej prasy sowieckiej na rzekomy entuzjazm robotników i na postępy gospodarcze jest zwykłą obłudą. Twierdzenie Stalina, że Sowiety w rozwoju gospodarczym wyprzedzą Amerykę i inne państwa, może wywołać, zdaniem Trockiego, jedynie śmiech.“

Podczas, gdy nawet tacy wściekli wrogowie bolszewizmu, jak Lojd Dżordi i Wanderwelde muszą stwierdzić potężne zdobycze ZSRR i całkowitą realizację „piatiletki“ — renegat ruchu rewolucyjnego, Trocki na wszel-

kie sposoby wysługując się światowej burżuazji, opowiada banialuki o Związku Radzieckim. Jakże szybko stoczył się on w objęcia... ryskiej agencji kontrrewolucyjnej, rozsyłającej po całym świecie w interesach państw imperjalistycznych wszelkie igrasztwa o ZSRR. Wstrętem tylko przyjąć mogą robotnicy udany „śmiech“ Trockiego nad budownictwem socjalistycznym i jego chwalczą wiarę w kapitalistyczną Amerykę, rozsadaną dziś właśnie przez potężny kryzys gospodarczy.

Ministrowie się bawią

Zakopane. Przybył do Zakopanego na wywczaszy świąteczne p. minister Reform Rolnych prof. Leon Kozłowski.

Zakopane. P. premier Walery Sławek zabawi tu do niedzieli i będzie obecny na nadwyzczaj-

nym wyścigu góralskim, poczem odjedzie do Warszawy.

Dzieje się to w tych samym czasie, gdy bezrobotni mrą z głodu na ulicy i dziesiątki tysięcy robotników wyrzuca się na bruk.

Ceny ogłoszeń: Za wiersz milimetrowy jednoszpaltowy: na 1-szej stronie zł. 1.—, w tekście zł. 0.70, za tekstem zł. 0.50. Dla poszukujących pracy zł. 0.05. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Za ogłoszenia nie odpowiada. Nadsyłajcie należności za poprzedni numer, prenumeratę oraz wkładki na fundusz prasowy „Przebieg Społeczny“.